

Beurs moest overtuigd worden

[•Vervolg van pagina 15]

Hoogmoed, oordeelde Ruemmler. De aanklager begreep het wel. Niets mis met geld verdienen, iedere Amerikaan heeft er volgens de voor de juryleden ijsberende Ruemmler recht op. En Enron werd niet zomaar Wall Streets lieveling en Amerika's op zes na grootste bedrijf.

Maar de druk werd te groot en het overtreffen van de verwachtingen van de beurs werd belangrijker dan het daadwerkelijk functioneren van het energiebedrijf, stelde Ruemmler. Daarna volgden de voorbeelden.

Skilling noemt in 2000 zijn bedrijf opeens geen 'energiehandelaar' meer, maar een 'logistiek concern dat gas levert'. Klinkt minder risicovol, doet het beter op de beurs. Of neem het voorbeeld van de kwartaalresultaten. De Enronstrategie is eerst vaststellen wat deze moeten bedragen om de beurs te plezieren. Daarna past het concern de boekhouding erop aan.

En het aan- en verkoopgedrag van de bedrijfsopties. Lay zegt half september 2001, met een verwijzing naar de elfde van die maand, tegen de verzamelde werknemers dat het bedrijf aangevallen wordt door de media, maar kerngezond is. Intussen verkoopt hij zelf voor 20 miljoen dollar aan effecten.

Aanklager Ruemmler raakte er geagiteerd door en sloeg ritmisch op een eikenhouten tafel. „Dat.

Waren. Flagrante. Leugens.”

Of Enron Broadband Services (EBS). Dit bedrijfsonderdeel heeft in die jaren weinig met de kernactiviteiten van het energieconcern te maken en presteert ook slecht. Maar dat mocht „*the Street*” – jargon voor Wall Street – niet weten. Intern zegt bestuursvoorzitter Skilling erover dat „kansen op omzet zijn verkeken. Ik bedoel, het ziet er slecht uit.” De buitenwereld hoort: „EBS staat er goed voor.” Of, intern: „De markt voor breedband is ongelooflijk negatief.” Extern: „We hebben een heel goed gevoel over de marktpositie van breedband.”

Ruemmler haalde de citaten en cijfers uit interne e-mails en getuigenissen van de acht Enron-luitenanten die op de hoogte konden zijn en meewerken met justitie in ruil voor strafvermindering. Maar het team van aanklagers heeft één aanzienlijk probleem. Er is geen papieren bewijs dat Lay of Skilling boekhoudfraude pleegde of handelde met voorkennis. En dus legden ze het accent op het gedrag van de bestuurders.

„Morgen is het de beurt aan de verdediging”, zei aanklager Ruemmler tegen de jury. „U zult passie horen, woede, anekdotes over hoe briljant de heren waren.” Het wordt rechtbanktheater, voorspelde de aanklager. „Ik kijk er best naar uit. Maar voor u heb ik één advies: trap er niet in.”